

A Kecskeméti Református Egyházközség Hírmondója *XIX. évf. 2012. 2. szám*

„Megvitték a hírt...”

*„Mit keresitek a holtak között az élő? Nincs itt, hanem feltámadt.”
(Lk 24,5-6)*

„Mária elment és megvitte a hírt követőinek, akik gyászoltak és sírtak. Amikor ezek meghallották, hogy ő él, és hogy Mária látta, nem hitték el. Ezután más alakban jelent meg közülük kettőnek útközben, amikor vidékre mentek. Ezek is elmentek, és megvitték a hírt a többieknek, de nekik sem hittek.” Márk 16, 10-1

Úgy tűnik, hogy a feltámadás kapcsán felesleges utakat járnak néhányan. Mégpedig pont azok, akik találkoztak a feltámadottal. Mária a tanítványokhoz megy, de nem hisznek neki. Két tanítvány ugyancsak hírül adja a feltámadást, de nekik sem hisznek.

Magdalai Mária a gyógyító Jézust ismerte korábban, hiszen hét ördögöt űzött ki belőle, de a Róla alkotott teljes képhez ez kevés: neki a gyógyítóval, mint Feltámadottal kell találkoznia. A két tanítvány ismerte Jézust, mint mestert, tanítót, követték is Őt. De ez a kép is töredékes önmagában, hiszen az Urat, mint Feltámadottat kell megismerniük.

Hogy miért éppen nekik jelent meg először Jézus, nem tudjuk, de mindenképp láthatjuk azt, hogy a Róla alkotott képünk a feltámadás nélkül töredékes, hitünk a feltámadásban való hit nélkül hiábavaló. Az is bizonyos, hogy ezt elhinni, nem könnyű: ma sem az, és akkor sem volt az. A bibliai kor szereplői éppúgy értetlenül és hitetlenül állnak a feltámadás előtt, mint korunk embere.

És nekünk milyen Jézusunk van?

A gyógyító, akihez odamegyünk, ha baj van? Amikor, ha nem is ördögök szálltak meg, mint magdalai Máriát, de sok minden szorongat: kudarc, veszteség, betegség, kilátástalanság? Odamegyünk, havigasz kell, ha helyre kell hozni valami elromlott, vagy elrontott dolgot?

Vagy tanító Jézusunk van? Olyan, akitől bölcsességet és inspirációt merítünk? Aki Igéjével megszólít, vezet, tanácsol? Aki menyeyi látást ad földi, kusza, átláthatatlan dolgainkban?

Mindezeket fontos nála keresnünk, de Krisztus ennél több. Nemcsak tanító, vagy gyógyító, sőt még csak nem is tanító és gyógyító, hanem a feltámadott, élő Úr!

Csak azok hiszik el a feltámadást, akik találkoznak vele: Mária, a két tanítvány, aztán majd tíz tanítvány. Később Tamás és Pál apostol még Saulként. Ez utóbbi állhat talán legközelebb hozzánk, hiszen Jézus mennybemenetele után történik. Saul kíséretének tagjai semmit nem tudnak, nem értenek abból, ami történik, de Pál átéli a találkozást a Feltámadottal.

E történetek mutatják: nincs igaz hit találkozás nélkül.

Ennek útja, módja mindig titok. Nem kényszeríthető ki, nem sablonos, nem rajtam múlik. Az élő Krisztus jelenik meg és tesz bizonyosságot feltámadásáról kinek-kinek másként, de mégis úgy, hogy nincs már kétely: én találkoztam vele, ő megjelent nekem.

Ezért tudhatom, remélhetem, hogy újra és újra meglátogat, hogy gyógyítson és tanítson. Hiszen erre van szükségem. Lehet, egyedül vagyok, vagy valakivel útközben, mint a két tanítvány. Lehet, hogy megszokott utakon járok, még az is lehet, hogy csalódással – mint ők, hiszen meghalt a Mester – s én is távol vagyok Tőle.

A Krisztussal való találkozás életet formáló élmény. Minden vele való találkozás átrajzolja az ember életét. Olyan hálát, örömet szabadít fel, mint a két tanítványban és magdalai Máriában: menni kell és el-

mondani, hogy feltámadt és él az Úr!

De mintha felesleges utakat járnának, hiszen senki nem hisz nekik. Mint ahogy nekünk sem: egyszerű embernek, keresztyénnek, egyháznak. A feltámadás megmosolyogtató sokak számára, ha elmondjuk nekik. De nem is kell mást várnunk, hiszen épp így fogadták hitetlenkedve a tanítványok is. Ezek az utak mégsem feleslegesek. Mert a hitetlenek, kételkedők első lépése a találkozáshoz az, hogy eljut hozzájuk annak híre. Adni nem tudjuk a Krisztussal való találkozást, de bizonyosságot tehetünk róla olyan lelkesedéssel, ahogy tették azt a feltámadás napján.

Legyen olyan feltámadás-ünnepünk, ahol találkozunk a Feltámadott gyógyító, tanító Úrral!

Legyünk hírvivői annak, hogy Ő él!

Laczay András
lelkész-vallástanár

Vers - ajánló Általad formálódok

Szeretem, mikor tanítod,
köszönöm, ha gyámolítod
a bennem harcoló embert,
hogy tovább lássak magamon.

Ha akarod megváltozom,
rossz szokásaim elhagyom.
Újra feloldozást kérek,
ha önző szavam eltéved.

Irgalmad éltet, átölel,
tengerár, sodrás nem visz el.
Súlytalan szárnyalok veled,
én már elveszek nélküled.

Nagyné Vincze Margit

Szij Rezső a gyűjtemény atyja:

Szij Rezső (1915-2006) élete során mindig szíven viselte a magyar kultúrát és művészetet. Már a pápai kollégiumban töltött iskolás éveiben megmutatkozott a könyvek iránti szeretete, a bibliofília iránti fogékonysága. Diáktársai, mint könyvszeretőt, könyvgyűjtőt ismerték. Amikor csak lehetett gyűjtötte a könyveket, gyakran a legáció- és zsebpénzét is erre költötte. Nemcsak könyvszeretetével tűnt ki kortársai közül, hanem kiváló írói vénájával. Írásaiban igyekezett az olvasó figyelmét a kultúra felé fordítani, művészet szeretetét másoknak továbbörökíteni, szerető figyelmességgel csiszolta olvasói művészeti szemléletét, művészet-hez való viszonyulását. Mindig figyelmeztette a látogatókat, hogy a műveket nézzék, és ne a neveket, a kapott díjakat, kitüntetésekét. Magáénak érezte Baudelaire szavait: "a díjak megrontják az emberi jellemet." Úgy tartotta, hogy a művészetet nem annyira érteni, mint inkább szeretni kell. A második világháború utáni nehéz politikai helyzetben óriási munkát végzett a magyar kultúra területén. Pártfogásába vette a művészeteket, a művészeket, kiállításokat rendezett, írt. Megszámlálhatatlan irodalmi, tudományos és művészeti egyesületnek és körnek volt tagja, és ezek közül nem egynek alapítója is. A magyar kultúra értékeinek megőrzését nemcsak szavakkal igyekezett előmozdítani, hanem tettekkel is. Ki-

tartó munkával hatalmas tudományos és művészeti gyűjteményt hozott össze, amely több tízezer festményt, sokszorosított és alkalmazott grafikát, szobrot, kisplasztikát, archív és művészeti fotókat, történelmi értékű levelezőlapokat, művészeti reprodukciókat, könyvet, különnyomatot, folyóiratot, újságkivágásokat foglal magában. Később élete munkáját felosztotta a Mosonmagyaróvári Református Egyházközség, a pápai Városi Könyvtár, a sárvári Nádasdy Ferenc Múzeum, a kecskeméti Ráday Múzeum, a csornai Premontrei Rendház, és a Kecskeméti Református Egyházközség között. Az egyházközség kapta meg 5000 kötetes könyvtárát, és képtárából körülbelül 3000 műtárgyat, amely hazai és külföldi jeles művészek alkotásait tartalmazza, elsősorban az 1920-as évek utáni időszakból. Köztük Munkácsy- és Kossuth-díjas alkotók műveit is megtaláljuk. A gyűjtemény a Kecskeméti Református Egyházközség Dr. Szij Rezső és Kovács Rózsa Tudományos és Művészeti Gyűjteménye nevet kapta. E gyűjtemény részét képezi az a 112 darabos éremgyűjtemény is, amelyet a következő néhány sorban szeretnék az olvasó figyelmébe ajánlani.

Hogyan kezdődött az éremgyűjtési szenvedély:

Szij Rezső vonzalma az érmékhez a pápai Beck Ö. Fülöp szobrászművész készítette Kodály-érme megszerzésével kezdődött. 1943-ban írt először a művésznek. Kérte, hogy küldjön számára egy általa készített bronz Kodály-pla-

kettet, amelyet végül többszöri levélváltás után jutányos áron kapott meg. Ettől kezdve nem volt megállás, a Kodály-plakettet több más érme követte, amelyet részint Beck Ö. Fülöptől, részint más művészekről szerzett be. Közük volt Arany János bronz plakettje, melyet Beck Fülöp ajánlott figyelmébe, de megvásárlására csak a második világháború után került sor Soltész Eleméren keresztül. Ugyanekkor szerezte meg többek között a pápai kollégium 400. évfordulójára készült kétoldalas érmét is. Pápa város mindig is különös helyet foglalt el szívében, mivel maga is Pápa város szülőtte volt. Itt végezte az elemi, a gimnáziumi és a teológiai tanulmányait is. Éremgyűjtő tevékenysége a háború után, 1947-ben élénkült meg, mikor kapcsolatba került Soltész Elemér protestáns tábori püspökkel. A hírneves gyűjtő kedvenc éremművésze Berán Lajos volt. A gyűjteményben levő Berán-érmék is Soltésztől származnak.

Az éremgyűjtemény:

Az éremgyűjtemény a Kecskeméti Református Egyházközség Könyvtárába került és a könyvtár interaktív honlapján (www.krekib.hu) is megtekinthető. 33 művésztől láthatunk itt érmeket, többségük bronzból. Az alkotók között olyan nevek szerepelnek, mint

Ferenczy Béni, vagy Medgyessy Ferenc. A nívós társaság között a gyengébbik nem is képviselteti magát, Ligeti Erika és Osváth Mária személyében. Ha a gyűjteményt csupán statisztikai szemmel nézzük, és figyelmen kívül hagyjuk a művészi értéket, akkor a sorból Berán Lajos és Csúcs Ferenc emelkedik ki, akiktől a legtöbb érme - szám szerint 41 - származik, vagyis a gyűjtemény több mint kétharmadát e két szobrász műve teszi ki. Mennyiséget tekintve mögéjük szorul Beck Ö. Fülöp (9), Búza Barna (7), Borsos Miklós (6), Kiss Sándor (5) Ferenczy Béni, Kelemen Kristóf, Percz János és Józsa Lajos, 3-3 kisplasztikával. De ne feledjük, hogy ezek csak statisztikai adatok, a mennyiség nem azonos a művészi értékkel. Szij Rezső olyan érmeket gyűjtött előszeretettel, amelyek a magyar történelem, irodalom, művészet és tudomány neves alakjait ábrázolják.

Találkozhatunk többek között Szent István országalapító, Bethlen Gábor erdélyi fejedelem, gróf Széchenyi István reformkori politikus, Kodály Zoltán s Bartók Béla zeneszerzők, Arany János, és Vörösmarty Mihály költők, Szabó Dezső író, Egry József, Derkovits Gyula, Munkácsy Mihály festők, Bolyai Farkas matematikus, Pázmány Péter esztergomi érsek, bíboros ábrázolásaival. Magát a gyűjtőt is több plaketten megörökítették.

A könyvtár hívja és várja olvasóit, a művészet kedvelőit. Itt nem csak tudásunkat gyarapíthatjuk, hanem esztétikai érzékünket is kielégíthetjük, megcsodálva e „bronzba öntött magyar történelmet.”

Kiss Ákos

Az Általános Iskola könyvtáráról

A Szőlőskert olvasói rendszeresen olvashatnak Egyházközségünk Könyvtárának egy-egy értékes, régi könyvéről, legutóbb pedig az elmúlt év statisztikájába pillanthattak bele. A könyvtár állománya évszázadok óta gyarapszik és fejlődik, így érhet-e el mára a százezres példányszámot. Iskoláink megnyitásakor, illetve újraindításakor pedig így tudott két tagkönyvtárat létrehozni: a gimnáziumi és általános iskolai könyvtárakat.

Mára megváltoztak az olvasási szokások, az olvasás nagymértékben átalakult, előtérbe került a digitális írás-olvasás. De az iskolakönyvtárak is megváltoztak: a könyvek tárából oktatási háttérintézményekké váltak, önálló oktatási feladattal. Az iskolák forrásközpontjaként biztosítják az intézményben folyó tanulás folyamatához szükséges információkat, információhordozókat. Az internet megjelenésével pedig nem csak a könyvtári szolgáltatások váltak gyorsabbá és egyszerűbbé, hanem az ismeretszerzés egésze került új dimenzióba.

Az általános iskolai könyvtár elsődleges feladata az olvasás iránti érdeklődés felkeltése, majd később az olvasási készség szinten tartása, erősítése. Könyvtárunk nagy előnye, hogy az olvasók adottak. 670 fő körül van tanulóink száma, akik közül sokan jönnek szervezett keretek között, könyvtárhásznaleti órára, vagy szabadidejükben. A fent említett három egység közül

a mi könyvtárunk a leglátogatottabb. Nagyon népszerű az **"Olvasni jó"** elnevezésű olvasásra ösztönző mozgalom. Ennek keretében a 2.-6. évfolyamokon 6-10 ajánlott olvasmányt lehet elolvasni és a hozzá tartozó feladatlapokat kitölteni. Év végén könyvjutalomban részesülnek a legtöbbet olvasók. Ez a vetélkedő azért értékes, mert a gyerekek érdeklődéssel önként olvasnak és tovább buzdítják egymást.

Rendszeresen megrendezzük a Népmese napját. Lehetőség szerint ekkor kerül megrendezésre a versmondók, mesemondók versenye is. Valójában a könyvtár egy közösségi tér, ahol lehet találkozni, beszélgetni, segítséget kérni a tanórak gazdagításához és még társasjátékkal játszani is. Az első félévben rendezvényeket is tartottunk pályázati forrásból, amelyekre 250 gyerek jutott el. Szeptemberben Berg Judit írónőt láttuk vendégül, aki a népszerű Rumini sorozat szerzője. Októberben és novemberben Miklya Zsolt költőt és Miklyáné Luzsányi

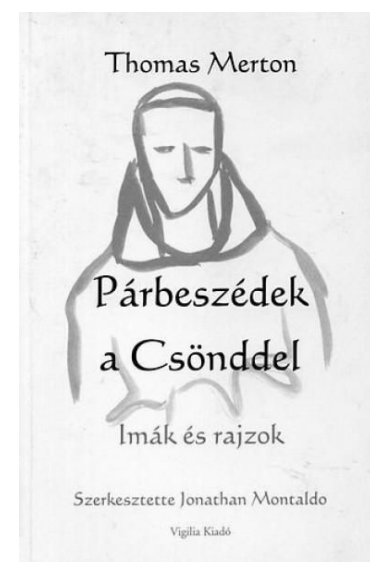
Mónikát hívtuk meg, akik a digitális technika segítségével tartottak olvasásnépszerűsítő foglalkozást. Decemberben pedig a Csörömpölők együttes jött el koncertet adni. (Ezekről az eseményekről a krekib.hu honlapon olvashatók a részletes beszámolók.)

Könyvtárunk minden napjairól a honlapunkon, vagy a refaltiskkonyvtar.blogspot.com oldalon olvashatnak az érdeklődők.

Szabó Katalin

Könyvajánló

Thomas Merton: Párbeszéd a csönddel - Imák és rajzok Istenre talált istenkereső imái

Az író féktelenül szerette a könyveket, a nőket, az eszméket, a művészetet, a dzsesszt, a kemény italokat, a cigarettát, a vitatkozást, szeretett hangot adni saját véleményének. Huszonhárom éves korában mindennek ellenére úgy döntött, hogy megkeresztelkedik...huszonhat éves korában elhatározta, hogy trappista szerzetes lesz." – írja róla egy rendtársa. Aki ennek a különös életű Istenre talált istenkeresőnek őszinte imáit szeretné olvasni, izlelgetni és álta-

luk imádkozni (tanulni), az mindenképpen vegye kezébe ezt a könyvet! Ízelítőül egy imádság a könyvből, Mertontól: Uram Istenem, foglalmam sincs róla merre tartok. Nem látom az utat magam előtt. Nem tudom biztosan, hol fog véget érni. Magamat sem ismerem igazán, s bár azt hiszem akaratodat követem, de még ebben sem lehetek bizonyos. De hiszem, hogy valóban tetszik Neked az a vágyam, hogy tetszésedre akarok lenni. Remélem, hogy ez a vágy működik minden tettemben. Remélem, hogy sohasem fogok mást tenni, mint, amit vágyam sugall. S tudom, hogyha így cselekszem, akkor Te a helyes úton fogsz vezetni, még akkor is, ha én semmit sem tudok róla. Ezért mindig csak Reád hagyatkozom, még akkor is, ha elveszettnek érzem magam, s ha a halál árnyékában járok is. Nem félek, mert te mindig velem vagy, és sohasem hagyod, hogy egyedül kerüljek szembe a rám leselkedő veszedelmekkel.

Kerekes Márton
kórházlelkész

Farsangi Református bál

„Minden dolognak rendelt ideje vagyonn, és ideje vagyon az ég alatt minden akaratnak.”

Prédikátor könyve 3, 1 (Károli)

Hálás szívvel gondolok a tegnapi napra! Este 7 órakor kezdődött a III. Református Gyülekezeti Bálunk a Nagykonviktusban. Külsőségeiben is szépen megrendezett bál volt. Igényesen, de mégis szolid eleganciával terítették meg az asztalokat, a gyertyák fényei, a virágok és az arany színű kövek ünnepivé varázsolták az asztalokat.

Az est házigazdája, Ritter Nándor a Filippi levél egyik üzenetével: „Örüljete az Úrban, mindenkor! Ismét mondom, örüljete!” - köszöntötte az ünneplő gyülekezetet és felesége, Ida egy Kányádi verssel színesítette az estét. Nagy odafigyeléssel készültek erre az alkalomra.

Kuti József nyitotta meg a bált a Prédikátor könyve 3. fejezet verseivel és köszöntötte a megjelent testvéreket. A poharakban csillogó pezsgővel kívántunk egymásnak áldott, szép estét. Az asztali áldást követően tálalták fel a vacsorát: frissen sült, rántott zöldségek, sült krumpli körettel és salátával. Halk zeneszó mellett az asztaloktól beszélgetés, nevetés hallatszott. Egymást tisztelő, szerető gyülekezet jött össze. Desszertnek franciakrémet szolgáltak fel, ami habkönnyű volt, még a fogyókúrák is megehették.

Testünk táplálása után egy meglepetés tánccal nyitotta meg a Gaszner házaspár a bál táncos részét. Mezőségi

táncokat mutattak be. Szerintünk fergetegesen! Gyülekezetünk vállalkozó tagjai, családjai bécsi keringővel fokozták a hangulatot. Éjfél felé folyamatosan játszó élő zenekar remek játékával, a kiválasztott számokkal buli hangulatot teremtettek. A közös táncok, a vonatozások, a limbózás megmozgatta minden porcikánkat. Az együtt éneklések lelket felemelő hatása kimosta belőlünk az előző napok fáradságait. Éjféltől érkezett a tombola ideje. Életkortól függetlenül mindenki lázasan várta, hogy nyer-e, kihúzzák-e az ő számait. Nagyon sok felajánlott ajándék került az asztalra. Természetesen idén is voltak, akik több ajándékot nyertek. A cinkos összeszenézések sejtették: talán összeesküvéssel állunk szemben? Felszabaldult nevetések töltötték meg a termet. A tánc folytatódott tovább, hogy mindig nem tudom, mert egy órakor mi kidőltünk és hazamentünk. Hiába, ilyen hosszú kardio-tréningre nem vagyunk még felkészülve!

Hálások vagyunk Istennek, a házigazdáknak, a segítőknek, hogy idén is együtt farsangolhattunk!

Köszönjük, a táncos lábú testvéreinknek a felejthetetlen közös táncokat!

Köszönjük, a finom vacsorát, a desszertet!

Isten áldjon mindenkit, aki imádságaiban hordozta ezt a közös együttlétet! Nagy szükségünk van, ilyen megállókra.

Szeretettel Urbán család

Gyermekfarsang

„... hogy szívünkben a kedv víg és derűs maradjon!”
- avagy a Gyülekezeti Gyermekfarsang margójára

Ezzel az ének-imádsággal zárult a 2012.évi Gyermekfarsang a Tóth Endre teremben. Kicsik és nagyok együtt kértük-énekeltek, hogy az a víg és derűs kedv, amellyel együtt örülhettünk ezen a délutánon, megmaradhasson a hétköznapi nehezei, feladatai, gondjai közepette is. Valóban víg és derűs volt a kedvünk,

- amikor a sok jelmezes gyermek megtöltötte a termet,
- amikor Isten Igéjével kezdhettük most is a farsangi ünnepelést, „Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom:örüljete. A ti szelidségeitek legyen ismert minden ember előtt.” Filippi 4,4-5

- amikor gyermekeinkkel együtt énekelhettünk, játszhattunk,
- amikor felvonultak és bemutatkoztak a jelmezesek,
- amikor együtt táncolhattak a gyerekek szüleikkel, nagyszüleikkel,
- amikor egymásjelmezére szavazhattunk, hogy kiderüljön, kiből lesz az idei Farsangherceg és Farsanghercegnő,
- amikor játékos állomásokon szórakozhattak kicsik és nagyok a tornateremben,
- amikor együtt tapsolhattunk a Kislovagnak, aki a legtöbb fiúszavazatot kapta, valamint két testőrének: az Ürrendörnek és a Bírónak. A lányszavazatok alapján pedig a Farsanghercegnő egy kis Tündérke lett, udvarhölgyei pedig: egy Szőlőfürtöske és egy Méhecske,
- amikor különdíjjal jutalmazta a zsűri azt a táncospárt, amelyik egy fergeteges táncbemutatót tartott nekünk,
- ... és amikor a végén együtt köszönhattuk meg mindezt a mi Urunknak, aki az idén is bőven osztogatott dús kincseiből azoknak, akik eljöttek a Gyülekezeti Gyermekfarsangra.

*Ritter Nándor
lelkipásztor*

Mennyei Atyánk gondviselő szeretetéről bizonyóságot tenni

Dösebb bátyám Ausztráliában él, akinek hónapról-hónapra beszámoló levelet írok családuknak minden tagjáról. Csak tömondatokat használok, mert István testvérem 1957 óta a világ másik féltekéjén él, és már nehezen olvassa, érti a magyar nyelvet. Beszámolóim személyes jellegűek. Van, hogy 15 testvérről, unokatestvérről, vöről és unokáról írok neki, - senkit ki nem hagyva - röviden, lényegre törően. Politikai, gazdasági témát soha nem érintek, mert azt szeretném ha leveleim a szeretet és béke üzenetét közvetítenék. Hitünkről, Jézussal való kapcsolatunkról annál többször ejtek szót.

Így aztán nem említettem még betegségem idején sem, hogy milyen megpróbáló anyagi helyzetben éljük napjainkat, - Isten kegyelmében bízva. Imáimban mindent elmondok az én Uramnak „pénzszűke” életünkről, - Tőle remélve segítséget. Ő mindent tud, mindent lát, így azt is, hogy kevésből ugyan, de a Példabeszédek 3.9.szerint igyekszünk élni:

„Tiszteld az Urat vagyondból és egész jövedelmedből”

Egy nap csoda történt nálunk! István bátyám felhívott és kért, hogy közöljem vele a bankszámlaszámomat, mert arra az elhatározásra jutott, hogy anyagilag segíteni szeretne. „A nyugdíjasok Magyarországon szűkösen élnek. Nem szeretném ha az én húgomnak pénzügyi

problémái adódnának!” - mondta. Ősz óta minden hónapban egy másik nyugdíjnyi összeget küld nekem. Most már minden számlámat időben ki tudom fizetni, nem okoz gondot a gyógyszerreink kiváltása, és többet tudok adni - Jézus nevében - annak aki rászorul.

Hálás szívvel köszönöm Megtartó Istenemnek, hogy a Lélek útjainak részese lehettem!

„Gondolt ránk megaláztatásunkban, mert örökké tart szeretete.” Zsoltárok 136.23.

Amikor 1957-ben István testvérem disszidált, még 3 évig levelezhattunk vele. Jugoszláviában és Olaszországban táborról-táborra járt. 1960-ban nyoma veszett. A magyar állam nem akart disszidensek keresésével foglalkozni, a táborokból semmiféle értesítést nem kaptunk. Hosszú évek teltek el, de mi nem adtuk fel, - reménykedtünk hogy egyszer valahonnan jelentkezni fog. Külföldön élő ismerősöktől kértünk segítséget akik a helyi lapokban közzétették adatait, - sehol semmi nyom nem került elő. Édesanyám úgy halt meg, hogy nem tudta él-e halt-e az elsőszülöttje...

Amikor közeledett 2006, az ötvenedik évforduló, megint felöltött bennem, hogy tenni kellene valamit a testvérem felkutatására. Csak Isten a tudója, hogy miért az Ausztrál telefonkönyv tanulmányozásával kezdtük. A számítógép segítségével kiírtunk 17 T.I. monogramú

személy adatait és magyar-angol levelet küldtünk nekik, melyben pontos adatokat közöltünk a keresett személyről. a 17 levél egyike eljutott Tóth István bátyám címére. 2006. december 8-án meghallottam a hangját a világ másik feléről, Melbourne-ből. Isten személyre szóló csodatétele volt ez.

„Szükségemben segítségül hívám az Urat, meghallgatott és tágas térre tett engem az Úr.” 118 zsoltár 5.

**Áldás, békeesség!
Istené a dicsőség.**

Soósne Tót Ilona

A szeretet gyógyít* – avagy vallomások a Kékkeresztről

Ma kissé korábban érkeztem. Az énekeskönyvek már régen a székeken hevernek. Nyíló ajtó a „zöld” teremben, csak úgy tódulnak be rajta az emberek. Ülők a sarokban... Órára nézek... Van még idő 6-ig bőven. Csendben elmerengok... A múlt apró filmkockái jelennek meg előttem: 2010. májusát írtuk akkoriban. Péntek délután volt. Egy-egy csésze tea hevert a kerthelyiség asztalán. Hosszasan tűnődve néztünk magunk elé, és kapkodva szívtuk az élénkzöld tavaszi lombok friss illatát. Lenne egy hely, ahová eljöhethetnél egyszer - segítőnek... - mondta kisvártatva Tamás, a lelkes hivatalt vezetője. Hová? - kérdeztem én kissé unottképpel. Magyar Kékkereszt Egyesület - így hívják őket. Egy svájci alapítású, keresztyén szellemiségű, de felekezetektől független iszákosmentő misszió magyarországi szervezete. A mi református egyházunk támogatja őket. Szívesen látunk bármilyen szenvedéllyel küszködő, esetleg egyéb nehézségekkel bajlódó embert, de legfőképpen alkoholbetegeket. 48 helyi csoport működik országszerte, a kecskeméti közösség az egyik közöttük. Misz-

ziói alkalmaink szerdánként 6 órakor kezdődnek a „zöld” gyülekezeti teremben. Vagyunk úgy 60-an, no és a lelkes, jómagam. Énekléssel kezdünk, igehirdetéssel folytatjuk. Aztán kisebb csoportokban beszéljük meg mindazt, amit a hallottak alapján elindított bennünk az Úr, a mi Istenünk. Közben elmondjuk gondunkat-bajunkat, ami éppen szívünket nyomja. Mit szólsz? Eljössz? Segítenél? - hangoztak el az őszinte kérdések.

Kinek és miért? Én nem vagyok szenvedélybeteg. - válaszoltam kissé értetlenül. Jó-jó, egyszer elmegyek... - mondtam Tamásnak némi gyözködést követően. Csak hagyjon békén ezzel engem... - gondoltam röviddel azután.

Szokatlanul meleg volt azon a szerdai napon, mikor először léptem be - némi félelemmel - a „zöld” terem ajtaján. Idegenkedve néztem végig a „versenyzők”*** arcán. Kik ezek az emberek? Mi közöm hozzájuk? - kérdeztem magamtól folyton-folyvást. Talán nem is lesznek olyan „veszélyesek”, mint gondoltam? - tűnődtem magamban. Az egymást fürkésző szempárok egyszer csak találkoztak, az arcokon

pedig vidám mosoly fakadt. Úgy örültek egymásnak, mint ahogyan egy gyermek szokott a labdának. Másikuk kissé szomorkásan tekintett előre. Hangosan üdvözlik. – Látom, rossz kedved van. Mi baj? – kérdezi tőle valaki, és jóságos mosollyal simítja végig ijedt arcán kezét. Közben hat óra lett. Tamás köszöntött bennünket, majd hang halatszott hátulról: - Én a 42-est kérem! – és már hangzottak is a dallamok:

“Az Úr csodásan működik,
De útja rejtve van;
Tenger takarja lábnyomát,
Szelek szárnyán suhan.
Mint titkos bánya mélyében, formálja terveit,
De biztos kézzel hozza fel,
Mi most még rejtve itt...”

A “szeretet himnusza” volt soron: *“Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom. És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgy hogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.” (1Kor 13, 1-2)*

Rá kellett jönnöm, az Ige gyógyít. Csoportos beszélgetés, új tagok bemutatkozása következett: elmondták, kit merre sodortak az élet viharának csapongó szelei. Még most is visszhangoznak bennem a lesújtó szavak: két diplomát szereztem, egykor szerető családom volt, munkahelyemen vezetőként dolgoztam, tiszteltek, becsültek, de... Újra és újra de... Most itt vagyok! Nekem nem maradt senkim, csak Te, Uram. Tekints le reám, drága Istenem!

Igen, most láttam csak be igazán, korábban mekkorát tévedtem. Olyanok ők, mint bárki más az utcán. Éppúgy csetlenek-botlanak, DE végül rájönnek valamire, amire mások gyakorta nem. Változni szeretnének, elhagyni ömberi múltjukat, gyógyulni Isten Igéjével. Közben hetek-hónapok teltek el. Észre sem vettem, hogy velük maradtam. De vajon miért lett mindez így?

Igen, mára rájöttem: páratlan hangulatú igehirdetések, tanulságos, bölcsességre tanító beszélgetések, gyertyafényes szeretetvendégségek, vidám csendesnapok a Tóserdőben, és egy valódi szeretetközösség. Ezek hiányoztak már oly’ régóta nekem.

Még most is érzem a százféle finom sütemény illatát: vaníliás, lekváros, túrós, csokoládés..., a gulyásleves, a finom csirkepörkölt, a fagyizót, és a friss, ropogós gyümölcsök zamatát. Eszembe jutnak a dömösi kirándulások képei: énekszó a teraszon, Esztergom, a török fagyizó Párkányban. Magam előtt látom az egész Dunakanyart, ahogyan bejártunk hegyeket-völgyeket. De hirtelen feleszmélek... Köszöntvén egyszerre hárman is nyújtják felém kezüket. Összejöttünk már legalább negyvenen. Jaj, (már megint) nem férünk el a teremben... Figyelem az ismerős arcképeket. Itt van a hajdanvolt tékozló fiú is, ki valaha itálra költötte összes vagyonát. Végül mindenét elvesztvén az Úr 2001. esztendejének telén, egy zimankós éjjelen a főtéri szökőkútnál hőésésben ázva-fázva, üres üvegek között ücsörögve megbánta összes bűnét, majd végső kétségbeesésében Istenhez fordulva így fohászkodott: Uram, ha valóban létezel, gyógyíts meg engem! Szabadulni akart súlyos alkoholizmusából. Kegyelmet remélt az ifjú hajléktalan, mert nem volt meleg cipője, ruhája, éhezett,

és nagyon fázott. Isten látta akaratát, üzent neki, ő pedig megértette az Úr szavát. Imái meghallgatásra találtak, Isten Igéje és e szeretetközösség idővel minden bajától megszabadította. Otthont kapott a belvárosban, és ráadásként egy kedves társat. Ma házi bibliaórákat szervez, verseket ír – már a harmadik kötete jelent meg – vagy éppen könyvbemutatóira jár, miközben oly’ illusztris emberekkel társalog, akiknek én a lábuk nyomába sem érhetek. És akad példa még jónéhány...

Közben 6-ot ütött az óra. Jó újra látni az ismerős arcképeket. Mindenki helyet foglalt. Kezdődik az ének. Felcsendülnek az ismerős dallamok:

“Igen Atyám, mert így kedves előtted,
Öröm, vagy bánat ér, akármi gyász,
Kezed megáld mosolyt, borút, vagy könnyet,
S a lelkem békén, csendben rád vigyáz.”

“Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” (Jn 8,36)

“...Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” (Jn 8, 11)

Tanítani érkeztem. Jöttem, láttam, és rá kellett jönnöm, nem én tanítom őket, hanem ők engem: szeretetre, megértésre, türelemre, kitartásra, bölcsességre... A szeretet pedig gyógyít! Hát, így lettem én tanítóból tanítvány.

Tódor Norbert

* A szeretet gyógyít: egy nápolyi orvosról, Giuseppe Moscatiról szóló film címe, aki egész életét a szegények gyógyításának szentelte

** versenyző: kékkeresztes szleng, amely a gyógyulni vágyó szenvedélybetegekre utal

Kecskeméti Kékkereszt Csoport

Kodály Zoltán évforduló

Március 6-án az egész ország emlékezett Kodály Zoltánra. A kecskeméti születésű zeneszerző halálának évfordulóján megtartott ünnepségen a Református Gimnázium Kamarakórusa is részt vett, Jámbor Zsolt tanár úr vezetésével. A Budapesti Farkasréti temető akadémiai parcellájában énekeltünk, Kodály sírjánál.

A rövid ünnepséget Szőnyi Erzsébet Kossuth-díjas zeneszerző, a Magyar Kodály Társaság Elnöke nyitotta meg.

Kórusunk a zeneszerző darabjait - Jövel, Szentlélek Úristen Köszöntő és Miatyánk - énekelte. A számunkra is érdekes ünnepi beszédet Dr. Szalay Olga népzene kutató tartotta.

Nem voltak sokan ezen a rendezvényen, de nekünk felemelő érzés volt, hogy a jelenlévők között Széchenyi-díjas zenetudósokat, zeneakadémiai tanárokat ismerhettünk meg. Megtisztelő volt, hogy Kodály Zoltánnal is találkoztunk, aki oda-jött hozzánk, és gratulált nekünk.

Mielőtt hazafelé vettük utunkat, meglátogattuk Bartók Béla és Sir George Solti sírhelyét is.

Hatalmas élmény volt számunkra, hogy a temetőben láthattuk, nemzetünk kiemelkedő tudósainak, Kossuth-díjas művészeinek, színészeinek, zeneszerzőinek sírjait, valamint találkozhattunk a még élők közül néhányval. Köszönjük ezt mindazoknak, akik lehetővé tették.

*Tóth Rebeka 11.d
Viczián Tímea 12.d*

100 éves az Újkollégium épülete

2010-ben ünnepelte egyházközségünk a Kecskeméti Református Kollégium újraindulásának huszadik évfordulóját.

Most, két évvel az ünnep után ismét jeles évfordulóra emlékezhetünk: száz évvel ezelőtt, 1912-ben költözött át az oktatás a Mende Valér és Dombi Lajos által tervezett új épületbe. Azóta használatos Kecskeméten az „Ókollégium” és az „Újkollégium” kifejezés, s ez utóbbi alatt – épp száz éve – a főterre épít-

tett, szecessziós iskolaépületet értjük.

A centenáriumi évben több ünnepi alkalommal emlékezünk az építetőről, s az azóta Kecskemét egyik legmeghatározóbb épületéről. Az első ünnepi pillanat tulajdonképpen már 2011-ben, a gimnáziumi évváró istentiszteleten megtörtént, amikor az épületet tervező mérnök, Mende Valér, és a külső megjelenést és díszítést tervező

művész-tanár, Dombi Lajos portréját elhelyeztük a Díszterem előtti aulában.

Most, a tavaszi félévben két kiállítást szentelünk a száz éves Újkollégiumnak. Az első a március 24-én megnyitott „Perspektívák” című tárlat volt, melynek keretében három, egymástól eltérő nézetét láthattuk a híres épületnek. Az első nézet a mindig a legjellemzőbb képet és perspektívát kereső képeslapoké volt. Ezt a részt Sebestyén Imre, a sokak által ismert képeslap-gyűjtő állította össze. Anyaga hűen mutatta be az Újkollégium száz esztendejét, a különböző építési szakaszokat, sőt azt is, hogy a különböző korokban mely intézmény működött az Újkollégium falai között.

A kiállítás második részét Szemes Georgina építészmérnöknek, a Kollégium „fiatal öregdiákjának” művészi épületfotói alkották, melyek nem az amúgy oly jellemző nagy épülettömböt jelenítették meg, hanem apró részletek játékaival mutatták meg, mennyire ismerős és szerethető lehet a nagy és egész mellett egy-egy eldugott részlet is. (Ezek a centenáriumi készült plakátok a Református Könyvesboltban megvásárolhatóak.) Végül a „Perspektívák” kiállítás harmadik részét a mostani diákoknak az iskolájukról készített rajzai, festményei alkották, amelyeken fiataljaink megmutatták, hogyan is látják ők, mai használói és lakói a száz éves épületet.

A másik kiállítás - amelynek megnyitóját április 29-re tervezzük - a sajtófotók világába vezet bennünket. Tóth Sándor, a Petőfi népe nyugalmazott munkatársa több, mint ötven éven át fényképezte Kecskemétet és

a megye történetét. Munkái között szép számmal akadnak olyanok, melyek református eseményeket, épületeket - köztük a mi Újkollégiumunkat - ábrázolják. Ezek közül válogatunk egy csokorra valót, bemutatva általuk e száz esztendő második felét, annak jellemző pillanatait, hangulatait.

Végül, de nem utolsó sorban szólnunk kell a centenáriumi alkalmak egy egészen más vonulatáról, az ünnepi koncertekről is. A száz éves Újkollégiummal ugyanis egy száz éves, és messze földön híres akusztikájú koncerttermet is ünnepünk, az Újkollégium dísztermét.

Az elmúlt évszázad itt fellépő művészei előtt tisztelegve - Jámbor Zsolt, kollégiumunk énektanára szervezésében - egy egész koncertsorozatot tervezünk. Ennek keretében felidézünk néhány ittelhangzott régiósbemutatót. Decemberben, Kodály Zoltán születésének 130-ik évfordulóján meghallgathatjuk szinte az összes Kecskeméten szolgáló felnőtt énekkart.

S hogy a jövő felé is kitekintünk: meghallgathatjuk a városunkból induló fiatal művészeket is - Jámbor Jankát és Nagy Mirát, Pusker Júliát, Jámbor Annát és Konyicska Renátát, Bán Mátét, Dani Imrét és Kovács Leventét -, akik egy-egy kamarazenei est erejéig eljönnek ünnepelni a száz esztendő Református Újkollégiumot.

Ezekre és a további centenáriumi alkalmainkra nagy szeretettel várjuk a gyülekezet tagjait és minden érdeklődő vendégünket!

*Kuti József
az igazgatótanács elnöke*

3 éve üzemel a www.krek.hu

2009-ben döntött úgy az akkori vezetőség, hogy a régi, statikus honlap helyett az élő gyülekezetnek egy élő, aktuális, és mindenben a testvérek javára, valamint Isten dicsőségére szolgáló megújult honlapot szeretne működtetni. Ehhez kellett többek között a lelkes, az Urban bizó csapat, részükről a tudás- és tanulásvágy, a tetterekészség, hogy januárban elkezdődjenek az előkészületek és a háttérmunka. Majd szükségeltetett az erő, a mély hit, aminek segítségével februártól a kezdeti nehézségeken kellett túltennünk magunkat. Halát adván a megmaradásért, így kérünk most látást a folytatáshoz, bölcsességet, hogy a HARMÓNIA és az EGYSÉG, amire mindig is törekedtünk honlapunkon tovább hirdesse az ÖRÖMHÍRT.

Változásokon, természetesen, mi is átestünk, és reméljük, ez javunkra és épülésünkre szolgált. Mit is szerettünk volna? Milyen jövőt képzelünk magunknak?

Tervünk nem volt monumentális – csak meglephető: - Jelen lenni, betörni a köztudatba, kihasználni a lehetőségeket a Misszióhoz, - Erősebb kapcsolatrendszert építeni úgy kifelé – mint befelé - Tartalmilag és vizuálisan színes-, és átfogó képet adni magunkról – akár több nyelven is - a böngészőknek.

Nagyon hasznos, ha az evangélium megismerhető a honlapon. Ezért kezdtük az ismerkedést CÉLJAINK- és a gyülekezet részletes bemutatásával.

Fontosnak tartottuk a prédikációs sorozatokat, missziós programokat, és magát a gyülekezetet bemutató videókat. Aki pár percnél többet szán ránk, találkozhat beszámolókkal, bizonygatótelekkel, sztorikkal, fényképekkel... Mindehhez készült egy áttekintő programnaplár, ami azért készül, hogy Ön is tudjon előre tervezni, majd hallván a hívó szót, szíve szerint csatlakozni hozzánk. Szeretnénk üdvözölni Önt is itt nálunk, igeközelben, valamelyik aktívan működő csoportban, körben.

Egy kis statisztika:

2009-ben indult www.krek.hu címen, magyar nyelven lelkeszi hivatalunk és néhány ide tartozó intézmény (oktatásit kivéve) honlapja. Sikerként könyveljük el, hogy a tartalom bővülésével az idelátogatók száma is emelkedett, hamarosan elérte a napi 100 böngészőt.

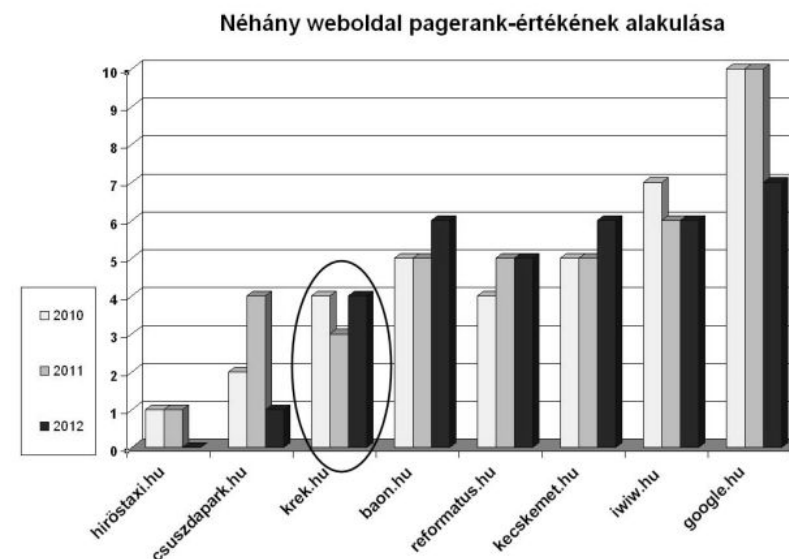
2010-ben „pagerank-értékünk” elérte a 4. helyet, ezzel közvetlenül a baon.hu és a reformatus.hu mögé sorolt; (a szakma 1 - 10-ig rangsorol, de tudni kell, hogy 10-es helyezést a percenként aktualizált hírportálok kapnak) Év végére bizonyos napokon 300 látogató volt kíváncsi ránk; már angol nyelvű oldalak is készültek. Nem volt könnyű megszerezni a helyezést, mert néha magas hegyeket kerülgettünk – a vírusok és hackerek pedig kívülről munkáltak szorgosan.

2011 elejéig az AKTUALITÁS volt előtérben. A 7 minden napján órákkal egy adott- és korábban nyitólapon hirdetett esemény után beszámoló és fotógaléria volt látható.

Majd februártól kisebb hanyatlás következett be.

Huza most ideig nem voltunk láthatóak külföldön. Néhány intézmény önálló felületre költözött.

*Pagerank = Internetes keresőmotor eleme, fontossági mutató

Jóleső érzés, és eredményként elkönyvelt tény volt, hogy 2011. március első hetében a látogatók száma elérte és átlépte a 100 000! Érdekes volt mindeközben megfigyelni, hogyan mozog az immár 500-ról 1000 főre növekedett látogatók számának az érdeklődése munkanapokon, ünnepeken, a napnak különböző időszakában, sőt havonta és évszakonként: tavasztól a „Tudnivalók jegyesspároknak és keresztszülőknek böngészése az esküvők időszakát jelezt”e, nyáron az Emmausi programok nézettsége emelkedett, de minden lényegesebb változást követően, pl. lelkészbeiktatás, presbitéri-

umi választás ugrásszerűen emelkedett a böngészők száma adott oldalon.

2012.

Ünnepekre meglesz az 500 000. látogatónk, a Szőlőskertet pedig 3700-an online olvassák.

3 év után sem kívánhatunk mást, mint továbbvinni az alapítók szellemét, és az átadni az Ü Z E N E T E T a kornak megfelelően, új módszerekkel, online eszközökkel. A klikkelőknek köszönet és áldás.

Terényi-Kelemen Éva

Diakónia

Jótekonysági ruhavásárok gyülekezetünkben

Az elmúlt évben két ruhavásár bevételével két kárpátaljai magyar diák tanulmányait támogattuk, akik levélben köszönték meg az adományt:

„J. Róbert vagyok, és Feketepatakon élek szüleimmel valamint 3 testvéremmel. Na-

gyon örültem, mikor azt mondták tanáram, hogy van egy olyan lehetőség, miszerint kifizetnék helyettem az éves tandíjat. Szüleimnek mikor elmondtam, nagy megkönnyebbülést és hálát éreztek, mert nehéz anyagi körülmények között nevelnek minket.

Ezentúl komolyabban veszem majd a tanulást, mert úgy érzem, most már ez kötelességem jószáguk viszonzásaként. Imámban megemlékezem majd közösségükről.” „Engem T. Katalinnak hívnak, és a kárpátaljai Zápszolyban élek édesanyámmal, aki sajnos látássérült, valamint élettársával, aki munkanélküli. Édesanyám rokkantnyugdíjából elég szűkösén élünk, ezért vagyok hálás Önöknek, hogy átvállalták a tandíjam befizetését.

Számomra először felfoghatatlan volt, hogy léteznek olyan emberek, akik ismeretlenül is támogatnak egy határon túli diákot. Ez még inkább ösztönöz

arra, hogy tanuljak, bár amúgy is azért jöttem ide, mert felsőoktatási intézményben szeretnék tanulni. Hálámat imába foglalom majd. Köszönök mindent!”

Isten segítségével az idén is tervezünk jótékonyági ruhavásárokat: A soron következő 2012. április 20-án, pénteken 14-17 óráig lesz a parókián. A bevétel a gyülekezet Szeretethíd – Kárpát-medencei Református Önkéntes Napok keretében megvalósuló szolgálatait támogatja.

2012. május 18-19.

www.szeretethid.jobbadni.hu

Diakónia – ahogyan mi látjuk

Gondolatok egy szeretetvendégség kapcsán

Március 31. napján történt. Lehattunk vagy harmincan, akik délután találkoztunk az Internátus dísztermében. Diakóniai szeretetvendégségre jöttünk össze éppen úgy, akárcsak eleink tették a bibliai időkben. Voltak köztünk hittudományban előjárók, testükben megfáradtak, de lélekben fiatalok, tapasztalt, megfontolt középkorúak, fűrges lábú, tettek-re éhes ifjak – mondhatnám így is: lelkészek, gondozók és gondozottak. Láttuk már egymást itt-ott, ismeretlen ismerősök voltunk mindannyian. “Jézus azonban hallgatott. A főpap ekkor azt mondta neki: “Az élő Istenre kényszerítelek, mondd meg nekünk, vajon te vagy-e a Krisztus, az Isten fia!” Jézus ekkor így felelt: “Te mondtad...” (Mt 26, 63-64) – hangzott el Isten Igéje. Vajon tudod-e, kedves Olvasóm, mit jelent a diakónia? Idősgondozás, vagy talán szociális munka? Beszélgettünk egymás között... Volt egy önmagát ellátni képtelen ember a családban. Folytonos szidalmi elle-

nére hűségesen, kitartóan gondozta, ápolt a magatehetetlen férjét hitvese évtizedeken át. A faluban ételt kaptak a nincstelenek, és megfürdették a szegény kisgyermekeket. Segélymunka erdélyi honfitársaink javára a legnehezebb időkben. Értelmi fogyatékosok gondozása távoli vidéken. Idősek látogatása, ápolása saját otthonukban. Lelki beszélgetések bárki számára és hívogató szó kórházakban. Hajléktalanok, szenvedélybetegek mentorálása, gyógyítása Isten Igéjével, és még sokáig sorolhatnám tovább... Mindezt ingyen, szeretetből, hálálaadóként Istenünknek, mert nekünk megadatott a jobb, Ő pedig reánk bízta e feladatot. “Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket. Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.” (Jn 15, 12-13)

Tódor Norbert

Lakitelek

Füle Lajos:

Presbiterek

*Kinek a lelke vágyik a fényre,
kinek kenyerre az Úr Igéje,
és kenyeréből másnak is szel,
az presbiter.*

*Kinek van szeme a más bajára,
kinek van füle a más jajára,
a tennivalóit így méri fel,
az presbiter.*

*Ki másnak vermét sohasem ássa,
aki keresztjét nem teszi másra,
a mások terhet így veszi fel,
az presbiter.*

*Kinek a templom kegyelem háza,
otthon van benne maga, családja,
bár mindenütt az Úrra figyel,
az presbiter.*

*Aki hitét örömmel megvallja,
mind presbiter, bár nem az a rangja,
de kedves élet Isten előtt:
megáldja és megszenteli őt.*

B i b l i a i K v í z j á t é k

„Boldog, aki olvassa.”

Jel1,3

Olvasni jó és játszani is jó. Ezért állították össze és viszik évről évre a Csillagpontra, a Szélrózsára és számos ifjúsági találkozóra a Magyar Bibliatársulat Alapítvány szorgalmas munkatársai a Bibliai kvizeket, Bibliai sport-totót.

Az itt található kvíz is a MBT kérdéssorából került a Szőlőskertbe, hogy kicsik és nagyok, családok összedugják buksijukat a szünetben, de akár bibliaórák csoporttársai is összefoghatnak egymást segítve.

1. Tudod-e, hogy a BIBLIA görög eredetű kifejezés? De mit jelent magyarul?

- ☐ Könyvek
- ☐ Törvények
- ☐ Babilon(ból származó)

2. A Biblia két fő részből áll. Hogyan nevezzük azokat?

- ☐ Első fejezet és Második fejezet
- ☐ Ószövetség és Újszövetség
- ☐ Régi könyvek és Új könyvek

3. A bibliai könyveket valószínűleg háromezer évvel ezelőtt kezdték leírni papirusz tekercsek formájában. Miből készült a papirusz?

- ☐ Állatbőrből
- ☐ Farostokból
- ☐ Papirusznádból

4. A Biblia leírása szerint minek a jele a szivárvány?

- ☐ Istennek Noéval és a teremtet világgal kötött szövetségét jelképezi.
- ☐ Eső után a levegőben lévő vízcseppek prizmaszerűen alkotórészeire bontják a fehér fényt.
- ☐ Az özönvíz májusban ért véget, ezért is mondják, hogy „a májusi eső aranyat ér”.

5. A Tízparancsolatot eredetileg a zsidó nép kapta, de azóta is nagyon fontos számunkra azért, hogy békességben éljünk egymással és Istennel. A felsoroltak közül melyik nem szerepel a parancsolatok között?

- ☐ Ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot...
- ☐ Tiszteld apádat és anyádat!
- ☐ Ne biciklizz!

6. Ki volt az a próféta az Ószövetségben, akit elnyelt egy hal, és mégis túlélte ezt a kalandot?

- ☐ Jeremiás.
- ☐ Jónás
- ☐ Jairus

7. Az EVANGÉLIUM is görög eredetű szó, azt jelenti: örömhír. Kinek az életét mesélik el az evangéliumok az Újszövetségben?

- ☐ Pál apostol
- ☐ Jézus
- ☐ Mária

8. Föl tudod-e sorolni, a négy evangélium szerzőit? (Róluk nevezték el saját könyveiket!)

- ☐ Máté, Márk, Lukács és János
- ☐ Péter, András, Jakab és János
- ☐ Zákeus, Jairus, Agabus, Gamáliel

9. Miért játszanak a gyerekek karácsonykor „betlehemest”?

- ☐ Azért, hogy sok hó legyen a tanítási szünetben.
- ☐ Azért, mert jó mulatság egy színdarabot eljátszani!
- ☐ Jézus születésének történetét mesélik el, arra emlékeznek.

10. Melyik az az imádság, amelyet maga Jézus tanított meg tanítványainak?

- ☐ A „Miatyánk”.
- ☐ Az „Én Istenem, Jó Istenem”.
- ☐ A „Hiszekegy”

11. Jézus példázatokban, rövid és érdekes történetekben mondta el, hogy Isten mennyire szereti az embereket, s miként szeressük mi is egymást. Melyik három példázat szerepel valóban a Bibliában?

- ☐ Az ezüst félkrajcár; A három testvér; Az okos leány
- ☐ Az elveszett bárány; A tékozló fiú; Az irgalmas samaritánus
- ☐ A jó, a rossz és a csúf; Jákób lajtorjája; A gyűrűk ura

12. Milyen eseményre emlékeznek a keresztyének húsvétkor?

- ☐ Jézus Krisztus halálára és feltámadására.
- ☐ Az Egyiptomból való szabadulásra.
- ☐ Az első hímes tojás feltalálójára.

13. Mielőtt fölment a mennybe, Jézus megbízta barátait, hogy indul-

janak el széles e világra, és mondják el mindazt, ami velük és mesterükkel történt. Hogyan nevezték ezeket a „küldött” tanítványokat?

- ☐ Próféták
- ☐ Lelkipásztorok
- ☐ Apostolok

14. Ha szoktál Bibliát olvasni, akkor biztosan tudod, hogy sok olyan gondolat olvasható benne, amelyet a gyermekek is megérthetnek. Mi az, amit már megértettél belőle? Vagy melyik bibliai történetet ismered, szereted legjobban? Írd le röviden valamelyiket ezek közül!

M E G O L D Á S

A megszerezhető pontok száma: 24 pont.

A helyes válaszokat április 20-tól megtalálod a **www.krek.hu** oldalon.

Írásoddal fordulhatsz szüleidhez, keresztszüleidhez, vagy keresd fel hitoktatódat, lelkipásztorodat.

(Ha most találkozta először a Szentírással, akkor abban, hogy mi mindent üzen neked, példákat találsz az „Ismered a Bibliát?” című könyv utolsó fejezetében! A könyvet megtalálod a Református könyvesboltban, vagy a KREK Könyvtárában, ahol Anikó néni és Szilvi néni készségesen segítenek majd csatlakozni a Kálvin kiadó könyvét és más könyveket is.)

Köszönjük a Testvérek támogatását az elmúlt évben, és szeretettel kérjük, hogy lehetőségeik szerint a 2012-es esztendőben is segítsék egyházunk és intézményeinket adományaikkal és az SZJA 2 x 1%-val!

Általános Iskola

A refisek történelmet írtak

A Zrínyi Ilona Matematikaverseny megyei fordulójában 2217 diák mérte össze tudását.

A Petőfi Népeben Rákász Judit újságíró így számolt be matematikusaink sikeréről:

„Az idei tanévben is a Kecskeméti Református Általános Iskola nyerte a megye legeredményesebb általános iskolájának járó kupát a Zrínyi Ilona Matematikaverseny megyei fordulójában.

A refisek történelmet írtak! Most először fordult elő megyénkben, hogy az általános iskolák közötti egyéni verseny 6 évfolyama közül négyet ugyanannak az iskolának a tanulói nyertek:

Aczél-Szabó János a 3., Miszler Levente a 4., Bogdándi Lilla a 6., Bodnár Levente a 8. évfolyamban diadalmaskodott.

A református iskola első 20 között végzett tanulói: Aczél-Szabó János, Tóth Lili Anna, Kertész Olivér (3. évf.), Miszler Levente, Bártol Ákos, Apagyi Dávid, Monori János Bence (4. évf.), Kelemen Arnold, Szép Soma (5. évf.), Bogdándi Lilla (6. évf.), Bodnár Levente, Petrás Tamás, Bodor Mátyás (8. évf.). Felkészítő tanárok: Koleszár Edit, Nagy Tibor, Ádám Mihályné, Karácsonyi Zoltánné, Sipos Ildikó, Magyar Péterné, Háriné Kun Éva, Gyömbér Csaba, Gyömbér Csabáné. Külön elismerésben részesült Koleszár Edit és Nagy Tibor.”

„Honfoglaló”

2012.03.24. - Mit rejtenek a számok?

3 munkaközösségi megbeszélésen formáltuk annak a napnak a tervezett programját, amelyen a felső tagozatos tanulókkal hagyományörző nap keretében honfoglaló magyar őseink életét kívántuk megismertetni.

2 héten át szerveztük meghívott vendégeinkkel együtt a közös játékokat, feladatokat.

A diákok lelkes háztartástan tanáraikkal 1 héten át kölesből készült ételekkel örvendeztették meg nemcsak magukat, hanem nevelőiket is.

A délelőtti folyamán az elme és a test edzése várta 8 állomáson a gyerekeket. A magyar mondák világa Botond harcát idézte fel. Megismerték a rovásírásos ábécét, s így jegyezték le saját nevüket. Dobot készítettek papírgurigából és lencséből, körtáncot jártak. A vándorló, harcoló lovasíjászok életmódjáról hallottak, s a valóságban is felajzották íjukat, idegen harcossal csatáztak, fegyvereket, lószerszámokat ismertek meg.

Népi játékokat játszottak, tarsolylemezt díszítettek, zenével és dalban emlékeztek ősi magyarjainkra. Mindezek közben a köleslepény, a köleskörözött, a kölesgolyó csak fogyott, fogyott...

A nap zárásakor 260 gyermek és tanáraik gitárkísérettel együtt énekeltek el a Honfoglalás című film „Kell egy szó...” kezdetű dalát. S ugyan az egész nap fegyelemben és figyelemmel telt, itt és ekkor mindenkit megérintett hagyományörző napunk üzenete, amiről Wass Albert így ír: „A mi szavunkat senki sem érti a világban. Titkunk van, mert kevesen vagyunk.”

Ennek a titoknak egy kicsi részét mutattuk meg és adtuk át a gyermekeknek lelkesedéssel, odaadással, a rájuk és értük szánt idővel.

Köszönet érte a humán munkaközösség szaktanárainak és az osztályokat kísérő kollégáknak, valamint vendégeinknek: Horváth Béla tanár úrnak és az Égi Csodaszarvas Hagyományörző Egyesületnek.

Félixné Oravecz Márta

Floorball

Az idei évben immár negyedszer rendezte meg iskolánk a Református Iskolák Országos Floorball Bajnokságát. Ezen - a RIDISZ (Református Diák Sportszövetség) által is támogatott rendezvényünkön - 18 csapat 100 diákja látogatott Kecskemétre, ahol megmérkőztek egymással.

Mi is a floorball?

Egy mostanában egyre dinamikusabban fejlődő sportág, melynek alapját a jégkorong adja.

A játék a hokihoz hasonló pályán, de a kapu mögötti területen is folyik. A mérkőzésen nem korcsolyázni, csak egyszerűen futni kell. A játékosok célja, hogy ütőjükkel a kerek műanyag labdát a kapuba juttassák. Tilos az ütközés és a lökdösődés.

A versenyt ebben a tanévben is 4 korcsoportban rendeztük. Általános iskolás lány és fiú, illetve középiskolás lány és fiú csapatok mérték össze tudásukat. Örömteli számunkra, hogy lányaink mind a két korcsoport versenyét megnyerték, a fiúk az egyik korcsoportban első, a másikban második helyezettek lettek. Gratulálunk!

Telekes Tamás

„Tartsátok tiszteletben e napot,...”

Ősmét ébredszik a természet, itt a tavasz, s vele együtt a magyar nemzet egyik legnagyobb ünnepének ideje. 1848. március 15-én történelmünk olyan fordulóponthoz érkezett, amire mindig emlékeznünk kell. Az egész ország életében olyan változások indultak meg a forradalom kitörését követően, amelyek a mai napig kihatnak kultúránkra és politikai életünkre egyaránt.

Majd fél országnyi ember akart és mert összefogni, forradalmat kezdeményezni.

Az Életképek című lapban „Forradalom vér nélkül” címen, 1848. március 19-én jelent meg Jókai Mór cikke, melyben így írja le a március 15-i eseményeket:

„A mennydörgés azt mondja:

Le térdeidre, ember, az isten beszél. A nép szava is megdördült és

mondá: Föl térdeidről, rabszolga, a nép beszél! Tartsátok tiszteletben e napot, melyen a nép szava először megszólalt. Március 15-e az, írártok föl szíveitekbe és el ne felejtsetek. A magyar nemzet szabadsága e naptól kezdődik. A nemzet történetében ez volt az epochális nap. Ezen túl minden nap új dicsőséget fog számotokra hozni; a nép fölébredett, a nép követelte századok óta megtagadott jogait, a nép kivítta jogait, minek láncait legközelebb találta.”

Felírtuk szíveinkbe, és el nem felejtjük. Büszkén és meghatódva emlékeztünk ebben az évben is. Köszönet érte Telekes Tamás tanár úrnak, aki olyan élethűen varázsolta színpadra az általános iskola 7.a és 7.b osztályának előadásában a márciusi eseményeket, hogy mindannyian a forradalom részeseinek érezhettük magunkat.

Gyömbér Csabáné

GIMNÁZIUM

...ÉS MEGVAN AZ IDEJE A TÁNCNAK.”

„Internátusunkban im-már három éve farsangi vacsorát rendezünk, ami első hallásra nem tűnik különlegesnek, mégis ha tudomásunk van arról, hogy a vacsora hogyan készül, izgalmasabbá válik a hír. Az ünnepi menüt a diákok készítik kisebb-nagyobb gyakorlattal hátuk mögött, ugyanakkor annál nagyobb lelkesedéssel és igyekezettel. Szükség is van két délutánra ahhoz, hogy minden szép rendben történjen, na és a vacsora is elkészüljön 120 főre.

Ezek a napok szorgos munkával telnek, mégis jó hangulatban, sok-sok nevetéssel, beszélgetéssel, a tanulásról sem elfeledkezve. Az internátus aprajánagyja kiveszi a részét a feladatokból. Jó egy kicsit belekóstolni a felnőtt lét szerepeibe, vendégeket várni, házigazdának lenni...Mégis úgy gondoljuk, hogy az este kitüntetett szereplői a diákok.

De nézzük, hogyan vallanak erről ők:

„Mindenki nagy izgalommal várta a farsangi vacsorát, mégis a legnagyobb

öröm akkor ért bennünket, amikor megtudtuk, hogy mi is részt vehetünk benne, hiszen a diáktársaink megszavazták az általunk javasolt fogást, ami nem más volt, mint - a roston sült csirke salátaágyon. Ezen kívül még négy étel jutott be az elkészítendő főmenü kategóriába. Eljött a pillanat, hogy megvalósítsuk azt, amit elképzeltünk. Elsőként a saláta összeállításához fogtunk. Ez még nem is bizonyult nagy megpróbáltatásnak, ám a hús fűszerezése és kisütése annál inkább. Azt is fontos megemlítenünk, hogy mi hárman több, mint harminc személyre készítettük a finomságot, és közben törekedtünk a fődíj elnyerésére is. Végre minden elkészült és megterítettük az ünnepi asztalokat. A többiek is előrukkoltak az általuk készített gasztonómiai specialitásaikkal. Először a zsűri tagjai kóstolták végig a menüt, majd mi, diákok is nekiláttunk a finom vacsorának. Nagyon élveztük, hiszen a főételeken kívül inycsiklandó desszertek is vártak ránk. A vacsora elfogyasztása után a díszterembe mentünk, ahol már várt minket a Csörömpölők együttes, akik táncházba invitáltak bennünket. Kis szünetre akkor került csak sor, amikor a zsűri kihirdette az eredményeket. Itt ért minket a legnagyobb meglepetés: elnyertük a legpikánsabb ételért járó oklevelet. Nagyon boldogok voltunk, hiszen ez azt jelentette, hogy nemcsak nem vallottunk szégyent, hanem finomat is főztünk!

Reméljük, jövőre is bekapcsolódhatunk a farsangi vacsora elkészítésébe.”

„Az este viszont még nem zárult le, hanem folytatódott a tánc, szólt a népzene és egyre többen bekapcsolódtak a mulatságba. A végén annyian voltunk, hogy két kört kellett kialakítanunk, a hely azonban már így is kevésnek bizonyult. Nagyon hálásak voltunk a zenekarnak a fergeteges hangulatért. Rendhagyó módon tíz órakor zárult különleges esténk, jóleső fáradtsággal tértünk nyugovóra.”

Sütan Aida (9.c),

Lenkey Luca (9.d),

Barna Lilla (12.d)

Kecskeméti diákok a Goethe Intézetben

Élménybeszámoló-morzsák a budapesti Goethe Intézetbe történt látogatásról

„Korán reggel útra keltünk 20 fős csoportunkkal, kicsit kócosan még, de elindultunk Budapestre.

Első utunk a Goethe Intézetbe vezetett, ahol egy rendkívül kedves német tanárnő, Salakta Tünde, örömmel fogadott bennünket. Bemutatkozása után néhány kérdést intézett csoportunkhoz, majd interaktív foglalkozás vette kezdetét. Magáról az intézetről volt szó, 3-4 fős csoportokban dolgoztunk. Kis idő elteltével újabb játékba kezdtünk, ahol az épületet bejárva találtunk válaszokat a kérdésekre. A fáradozások után megvendégelték bennünket üdítővel és péksüteménnyel. A nyeremények pedig gumicukor (Gummibärchen) és Goethe-kitűzők voltak. Természetesen mindvégig a német nyelv volt a kommunikációs nyelv. Végül a Goethe Intézet könyvtárát látogattuk meg, amely tele volt CD-vel, DVD-vel, filmmel és

könyvekkel-szigorúan német nyelvűekkel, természetesen. Sikerral és nagyon sok információval zárhattuk a napot.”

Juhász Bence, 9.d

„A kirándulás nagyszerű volt. Az intézetben a feladatok nagyon tetszettek, leginkább a quiz-feladatlap megfejtése tetszett, melynek kitöltéséhez az intézmény egész területe rendelkezésünkre állt.”

Hajnal Ádám, 9.c

„Ich denke, dass wir am 21. Februar einen schönen Tag hatten. Im Goethe Institut durften wir nur auf Deutsch sprechen. Wir haben wichtige Informationen bekommen. Ich hoffe, wir fahren noch einmal nach Budapest auf eine Studienreise.”

Farkas-Szabó Dominik, 9.a

„Wir besuchten das Goethe Institut in Budapest. Dort haben wir über das Institut viel gelernt. Wir haben

Quizfragen beantwortet und haben eine Forschung nach verschiedenen Informationen über das Institut gemacht. Das hat so viel Spaß gemacht!"

Csuthi Anna, 9.a

„Das Goethe Institut hat mir sehr gefallen! Wir haben sehr viele spannende und unterhaltsame Spiele gemacht. Mir hat gefallen, als wir im Gebäude nach Infos suchten." Terjék Róbert, 9.c

„Es war ein fantastischer Tag. Wir lachten viel und wir diskutierten viel über Deutschland und Ungarn. Wir spielten viel und dann aßen und tranken etwas Feines."

Szilvási Evelin 9.c

„Das Institut ist groß, interessant und wunderschön. Die Referentin war sehr nett. Dort gefielen mir die Quizfragen am besten. Wir spielten auch Puzzle. Wir aßen leckeren Kuchen und tranken Erfrischungsgetränke."

Lakos Bettina 9.c

„Wir wurden im Institut herzlich empfangen. Dort lernten wir eine nette Frau kennen, mit der wir vielerlei Sprachspiele spielten - natürlich nur auf Deutsch. Dann hatten wir die Aufgabe, das Gebäude zu entdecken und Fragen zu beantworten. Der erste Gewinner bekam eine Tüte Gummibärchen. Ich habe dabei viel gelernt. Der ganze Ausflug hat mir sehr gut gefallen."

Tők Zsombor, Sugár István 9.a

Vedd észre

*M*árcius 12-én immár második alkalommal került megrendezésre iskolánkban a „**Vedd észre!**” címen meghirdetett jótékony-sági est. A cél ugyancsak a kevésbé szerencsés helyzetben élő családok, beteg gyerekek támogatása volt.

A rendezvényen az iskola tehetségei és más meghívott vendégek is szerepeltek. Dunszt István Tanár úr ebben a bő 2 órában a közönség sorából választott személyekről készített karikatúrákat. Az estet egy kalotaszegi legényes vezette fel. Majd ezek után a fellépők között a Refiben már jártas Szilágyi Áron dorong illetve újszerű hangszereinek bemutatóját élvezhettük. Karate bajnokunk elhozta nekünk csapatát, akik néhány percre bevezettek minket a sportág mikéntjébe. Stein András és társai önvédel-

mi leckéket „tanítottak” számunkra. Szabó Csenger és csapata ugyan-csak felborzolták a kedélyeket nem mindennapi táncmozdulataikkal.

A sok tehetség között felléptek iskolánk „megasztárjai” is. Jakobicz Dorottya és Máté Dani közös előadása, Stefanut Győrfi Dani szívhez szóló hangja és még sok más produkció szórakoztatta a közönséget. Az iskola francia tanára Harmath Sándor pedig valami egészen különlegeset hozott egy általa írt és komponált sanzont adott elő. Az est csúcspontja az Apáca show volt. A gimnázium énekkara, Jámbor Zsolt Tanár úrral együtt apácának öltözve énekelt be a dísztermet, amit Ittész Tamás zongoraművész kísért végig. Az est zárásaként az iskola „rock bandája” szórakoztatta már csak fiatalokra leszűkült közönséget.

Bibó Boglárka és Kalán Viktória

Kulturális nap

*S*mét megrendezésre került a Kecskeméti Református Gimnáziumban a „Kulturális nap”, melyre a vártnál is többen jelentkeztek a diákok közül. Legtöbben az énekhang-jukkal bizonyították tehetségüket, de sok látványos és fantáziadús produkciót figyelhettünk meg a két nap alatt.

Idén kedvelt volt az UV fény használata. A néptáncokra is nagy hangsúly került és még én is meglepetten tapasztaltam mennyien táncolnak közülünk.

Sokan hangszerükkel álltak színpadra, de voltak, akik csoportokat alkottak, hogy még élvezetesebbé tegyék előadásukat. Mások színészi tehetségüket csillantották meg különféle színpadi produkciókban. Az előadásokat sok tanár és diák kísérte figyelemmel. A kategóriák legjobbjait díjazták és újra megtekinthetőek voltak a Reginán.

Számomra felejthetetlen élmény volt és gondolom, ezzel nem vagyok egyedül.

Sallai Zsóka

Hajléktalan emberek a gimnáziumban

*F*ebruár 21-én öten érkeztek Budapestről a Menhely Alapítvány autójával, hogy rendkívüli osztályfőnöki órát tartsanak 3 gimnáziumi osztályban. Balog Gyula, a program felelőse remek előadó, könnyen megtalálja a hangot a fiatalokkal. – „Tizenhét éve hajléktalan vagyok, 2003. óta a Fedél Nélkül terjesztője és szerzője - mutatkozik be. - 2004-ben egy tanár, aki megvette tőlem az újságot, megkérdezte, elmennék-e az iskolájukba, hogy az életemről beszéljek. Ennek nyomán, az újság támogatásával indítottam el később ezt a programot, amellyel azóta bejártuk az országot.”

Vallomások hangzanak el hajléktalanságot megtapasztalt emberektől. Az előadók zavarba ejtő őszinteséggel beszélnek az életükről, férköznek közel a szívünkhöz. Aztán a téma komolysága ellenére is vicces játék kö-

vetkezik, egy élő társasjáték, ahol a diákok a hajléktalan ember hétköznapi élethelyzeteibe csöppennek. Egykettőre beleélik magukat a játékba, és öntudatosan küzdenek magukért: azért, ami minden embernek kijárna.

Megható, ahogyan hirtelen megértik-átérzik, mit jelent otthon nélkül maradni, mások kegyétől, jóindulatától függeni, előítéletek, rosszindulat céltáblájává, ellenszenv tárgyává válni. Megindítóan védtelenné válnak, tehetlenségüket ismerik fel a játék képtelen - noha egy hajléktalan ember számára mindennapos - helyzeteiben, egy rideg világ kiméletlen szabályai között. – „Ez tényleg ennyire rossz?” - kérdezi egy fiú a játék végén őszinte elképedéssel.

Ezután kérdések özöne zúdul az előadókra. A fiatalok érezhetően mindent elkövetnek, hogy megértsék, hogyan maradhat valaki egészen

egyedül, támasz nélkül. Nem fér a fejükbe, hogyan „fogyhat el” valaki mögül a biztos családi háttér.

A diákok visszajelzései is arról tanúskodnak, hogy értékes napot töltöttünk együtt, mindenki számára tanulságos volt ez a találkozás:

- Nagyon érdekes előadás volt, mert bemutatta, hogy nemcsak azok az emberek a hajléktalanok, akik koszosan és részegen fekszenek az utcákon. Pedig az általános vélemény mindig ez, és jó volt, hogy megmutatták, hogy igenis vannak, akik azért küzdenek, hogy ezen változtassanak.

- Nagyon kevesen sejtik, hogy Magyarországon annyi hajléktalan van. Meglepő, hogy olyan emberekből is válhat hajléktalan, akinek jó családi háttere van, vagy volt. Felfoghatatlan számomra, hogy pont a család hagyja el az embert, s oly-

kor az idegenek sietnek segítségünkre.

- Nagyon érdekes volt a foglalkozás, mert megtudhattuk belőle, milyenek a hajléktalan emberek mindennapjai. Nagyon tanulságos volt a játék is, mert teljesen beleélhettük magunkat a különböző helyzetekbe. A vendégek barátságosak és közvetlenek voltak, ezáltal megváltozott a róluk alkotott véleményem.

- Véleményem szerint mindenképp tanulságos volt látni, hogy az emberek milyen gyorsan lecsúszhatnak és súlyosabb helyzetbe kerülhetnek. A társadalom hozzáállása is helytelen sokszor, mivel sokan csak a magukat elhagyókra gondolnak a hajléktalan szó hallatán.

A cikket Kiss Péter írása alapján szerkesztettük (Új ember - március 4.)

Jánosyné Bánszky Zsuzsa

Nyári hetek

Június 7-11. a Kecskeméti Vég Mihály Énekkar kirándulása Kárpátaljára.

Június 18-23. Gyülekezeti hét **Emmausban**

Június 25-30. Gyülekezeti gyermekhet **Emmausban**

Június 27. - július 1. Kiscserkész-tábor

Július 2-7. Egyházkerületi konfirmandus hét **Emmausban**

Július 6-16. Cserkész-tábor

Július 8-15. Csiperó

Július 7-12. Szeretet-hét Bácsfeketehegy

Július 9-14. Kalandtábor **Emmausban**

Július 16-21. Angol nyelvi hét

Emmausban

Július 22-28. Ifjúsági hét Gárdonyiban

Július 30 – augusztus 5. Szeretet-hét **Emmausban**

Augusztus 6-11. Német és angol nyelvi hét a Református Általános Iskola szervezésében **Emmausban**

Augusztus 13-18. Családos hét **Emmausban**

Augusztus 27-31. Gimnáziumi golyó hét **Emmausban**

További részletek a honlapon:

www.krek.hu

Érdeklődni a Lelkészi Hivatalban

KÖZLEMÉNY: 1 %

Köszönjük a Testvérek múlt évi támogatását, és szeretettel kérjük, hogy lehetőségeik szerint a 2012-es esztendőben is segítsék egyházunkat és intézményeinket adományaikkal és az SZJA 2x1%-val!

Útmutató a kétszer egy százalék följánlásához

A) Rendelkező nyilatkozat a befizetett adó egy százalékáról

A kedvezményezett adószáma:

0066

A kedvezményezett neve:

Református Egyház

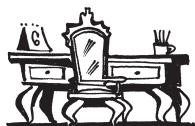
B) Rendelkező nyilatkozat a befizetett adó egy százalékáról:

A kedvezményezett adószáma:

18348464-1-03

A kedvezményezett neve:

Kecskeméti Református Kollégium alapítvány

Hivatali hírek

Állandó alkalmaink

Istentiszteletek:

- hétfő-szombat: 7.15 áhítat
- szombat: 18.00 hétzáró istentisztelet
- a hónap első szombatja: 18.00 ma- gasztaló istentisztelet
- vasárnap: 9.00, 11.00, 18.00 - templom 8.30 Voelker telep (imaház)
- 9.00 Újkórház
- 9.00 Széchenyiváros (imaház)
- 9.30 Petőfiváros (S.O.S. falu)
- 9.45 Katonatelepe (templom)
- 15.00 Margaréta Otthon
- 17.00 (minden páros vasárnap) Sion II. Nyugdíjasház
- 20.00 (szorgalmi időben) Internátus díszterme

Bibliaórák:

- hétfő:
- 15.00 kézimunkakör és bibliaóra - Sion I. Nyugdíjasház
- 18.00 „Reményforrás” bibliakör - Tóth Endre terem
- kedd:
- 17.00 (minden hónap 1. és 3. hete) Hunyadivárosi Községi Ház, Daróczi köz 14.
- 17.00 Katonatelepe
- 17.00 Tóth Endre terem

17.30 fiatal felnőttek bibliaórája - paró-
kia

- szerda:

- 10.00 Mamakör - parókia
- 10.30 Sion III. Nyugdíjasház
- 15.00 Sion I. Nyugdíjasház
- 15.30 Sion II. Nyugdíjasház
- 18.00 Kecskeméti Kékkereszt Csoport missziói alkalma - Tóth Endre terem
- csütörtök:
- 16.00 Széchenyiváros (imaház)
- péntek:
- 16.00 ifjúsági bibliaóra - IFI galéria
- 17.00 gyülekezeti bibliaóra - Tóth Endre terem

Heti alkalmaink (szokott alkalma-
inkon túl):

**Húsvét vasárnap: 7.00 istentisztelet a Református Temető ravatalozójá-
ban.**

**Az ünnep első napján úrvacsorai közösségben lehetünk együtt az is-
tentiszteleti alkalmakon, 9, 11 és
18 órakor.**

**Húsvét hétfő: A ünnep második
napján is úrvacsorai közösségben
lehetünk együtt az istentisztele-
ti alkalmakon, 9, 11 és 18 órakor.**

A Kecskeméti Református Egyházközség Hírmondója

Kiadja: Kecskeméti Református Egyházközség
Kecskemét, Szabadság tér 7.

Tel.: 76/ 500-389, Fax: 76/500-387

www.krek.hu

Felelős kiadó: Varga Nándor

Szerkesztő: Terényi-Kelemen Éva

Lektorálásban segítséget nyújtott: Petrányi Lajosné

Készül 1000 példányban